

KONSTITUTIONSUTSKOTTET	
Ink	2000 -92- 03
Dnr	300-2386-99/00

Anmälan till Konstitutionsutskottet angående regeringens och statsrådets hantering av kronförsvaret 1992.

Jag anmälde i november 1996 kronförsvaret för granskning av konstitutionsutskottet. Anmälan ledde inte till något konkret ställningstagande av utskottet med bl.a. hänvisning till att kommande forskning och utredning kan ge utskottet anledning att närmare granska förhållanden som har samband med kronförsvaret.

I betänkandet 1997/98 KU25 skriver utskottet med syftning på föregående års betänkande:

”Enligt utskottets mening fanns skäl för att händelseförloppet i samband med försvaret av den svenska kronan hösten 1992 blir föremål för undersökning. Från konstitutionella utgångspunkter kunde flera frågor vara av intresse. Det gällde bl.a. regeringens eller enskilda statsråds kontakter med oppositionen och Riksbanken. Regeringens beredskap för en krissituation som valutakrisen var också en sådan frågeställning. Utskottet framhöll att sådana frågor som rör Riksbanken och dess kontakter i princip ligger utanför utskottets granskningsområde, liksom de samhällsekonomiska bevekelsegrunderna för att värna om kronans kursvärde. Utskottet ansåg att en granskning av de omständigheter kring kronförsvaret som ligger inom ramen för utskottets granskningsuppgift krävde en bredare bakgrundsbild, som också innefattar andra omständigheter, bl.a. sådana som de exemplifierade. En sådan bild kunde bäst åstadkommas genom en kartläggning och undersökning av ett särskilt organ eller särskilt anlitad expertis. Utskottet var dock inte berett att ta ställning till i vilken form en undersökning borde ske och efter vilka riktlinjer den borde utföras. Utskottet avsåg att närmare överväga dessa frågor och senare återkomma i frågan efter kontakter med andra riksdagsorgan.”

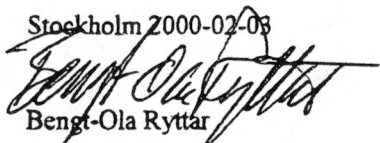
Jag ansluter mig till utskottets granskningsuppslag och därutöver bör min ursprungliga granskningsanmälan om likabehandlingsprincipen granskas nu när faktaunderlaget är klart bättre än vid tidigare behandling av frågan. Demokratiutredningens skrift nr. 31 ”Vad hände med Sveriges ekonomi efter 1970?”, Rolander – Hamiltons ”Att leda Sverige in i krisen”, Ekonomisk Debatt 1/1998, Jonungs ”Med backspegeln som kompass” och ett antal artiklar är nu tillgängliga.

Det finns också en mer begränsad fråga som bör bli föremål för utskottets granskning. Det gäller regeringens eller enskilda statsråds agerande under de sista veckorna före kronfallet. Det är angeläget att undersöka om det förekommit särskild information från regeringens eller statsråds sida till

vissa utvalda aktörer för att ge just dem - före andra berörda företag eller personer - möjlighet att vidta åtgärder för att skydda sig från valutaförluster eller göra rena valutavinster. Därvid bör det beaktas om ett sådant syfte skulle kunna uppnås i tyst samförstånd. Var Riksbankens strategibyte från stödköp till ränteförsvaret en sådan signal. En undersökning bör bl.a. innefatta utfrågningar med personer med central ställning under valutakrisen som Anne Wibble och dåvarande riksbankschefen Bengt Dennis mf.

Om inte utskottet anser sig ha tillräckliga resurser för att utreda förhållandena och omständigheterna vill jag påminna om möjligheten att göra ett tillkännagivande om behovet av en grundlig utredning av det fatala kronförsvaret. Det är inte acceptabelt att ett misslyckande, som skall kallas ett misslyckande, vars kostnader beräknats till allt emellan 8 och 142,5 **miljarder** inte klarläggs så att erfarenheter kan vinnas och ansvar kan utkrävas.

Stockholm 2000-02-08

Bengt-Ola Rytting